

การถ่ายทอดนักลงค้าขันในการก่อสร้างอาคารสูงประเภทแผ่นพื้นไร้คาน

นาย ไมตรี เหงียน

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาช่างโยธา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2531

ISBN 974-569-189-5

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

014315

117048862

LOAD DISTRIBUTION ON SHORING IN MULTISTORY FLAT PLATE CONSTRUCTION

Mr. Maitree Ngean

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements

for the Degree of Master of Engineering

Department of Civil Engineering

Graduate School

Chulalongkorn University

1988

ISBN 974-569-489-5

หัวชื่อวิทยานิพนธ์ การถ่ายน้ำหนักลงค้ำยันในการก่อสร้างอาคารสูงประเภทแผ่นพื้นไร้คาน
โดย นาย ไมตรี เหงียน
ภาควิชา วิศวกรรมโยธา
อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ ดร. เอกลักษณ์ ล้มสุวรรณ

นักพิทวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุญาตให้มีวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

ตอบดี นักพิทวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร. ถาวร วัชรากัญ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร. เมธีรา ลักษณะประสาท)

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร. เอกลักษณ์ ล้มสุวรรณ)

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร. ทักษิณ เทพชาตรี)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิสุทธิ์ ช่อวิเชียร)

ไมตรี เหงียน : การถ่ายน้ำหนักลงค้ำยันในการก่อสร้างอาคารสูงประเภทแผ่นพื้นไร้คาน
(LOAD DISTRIBUTION ON SHORING IN MULTISTORY FLAT PLATE CONSTRUCTION) อ.พรีกษา : ศ.ดร.เอกลิทธิ์ ล้มสุวรรณ, 81 หน้า

การก่อสร้างอาคารสูง ในปัจจุบันนิยมระบบโครงสร้างแบบแผ่นพื้นไร้คาน น้ำหนักของเครื่องมือที่ใช้ ขณะการก่อสร้างรวมกับน้ำหนักของโครงสร้างแผ่นพื้นชั้นบน ๆ จะต้องแบกรับค้ำยแผ่นพื้นชั้นล่าง ๆ ด้วยการถ่ายผ่านระบบค้ำยนหลาย ๆ ชั้น และถ้าหากน้ำหนักบรรทุกจะท้ออกแบบเพื่อการใช้สอยมีค่าน้อย อาจก่อให้เกิดปัญหาในการรับแรงระหว่างการก่อสร้างได้

งานวิจัยนี้ได้ศึกษาน้ำหนักบรรทุกที่แบกรับบนแผ่นพื้นไร้คานและในค้ำยันที่เกิดขึ้นระหว่างการก่อสร้างด้วยการจำลองโครงสร้างให้เป็นโครงข้อแข็งที่มีพื้นเป็นภาชนะเมื่อวัน ค้ำยันและเสาเป็นเสาเมื่อวันแล้ว คำนวณการถ่ายแรงตามวิธีการของการวิเคราะห์โครงข้อแข็ง โดยมีตัวแปรหลักคือ จำนวนชั้นของค้ำยันที่รองรับ อัตราการก่อสร้าง ชนิดของคอนกรีต ระยะห่างของค้ำยัน ความหนาของแผ่นพื้น สติฟเนสของค้ำยัน และกำลังอัดประดับของคอนกรีต

ผลการศึกษาพบว่า เมื่อมีการถ่ายน้ำหนักจากชั้นบนสุด ค้ำยันและแผ่นพื้นในชั้นต่ำลงมาจะแบกรับน้ำหนักลดลงมากจากไปหน่อย ในกรณีที่ค้ำยันมีจำนวนชั้นมากกว่า 3 ชั้น แผ่นพื้นในระดับต่ำกว่าชั้นที่ 3 จากนั้นสุ่มจะรับผลจากน้ำหนักขณะก่อสร้างไม่เกิน 10% ของน้ำหนักบรรทุกร่วมทั้งหมด และเมื่อมีการถอดค้ำยันพฤติกรรมการถ่ายแรงจะเป็นไปทางกลับกัน คือเมื่อถอดค้ำยันชั้นล่างสุดออกแรงในค้ำยันชั้นล่างจะถูกถ่ายเข้าสู่แผ่นพื้นชั้นบน ๆ โดยชั้นล่างจะรับแรงสูงสุดแล้ว คือ ผลกระทบลำดับ อนึ่งการถ่ายแรงในระหว่างการถอดค้ำยันชั้นล่าง น้ำหนักจะถ่ายเข้าแผ่นพื้นล่างสุดเกินกว่า 63% และส่วนที่เหลือจะถ่ายเข้าแผ่นพื้นชั้นบน ๆ

น้ำหนักบรรทุกสัมสูงสุดในแผ่นพื้นในระหว่างการก่อสร้างจะมีค่าประมาณ 1.6 เท่าของน้ำหนักแผ่นพื้นในการเห็นบนสุดไม่ว่าจะใช้จำนวนค้ำยันร่องรับกี่ชั้นก็ตาม นอกจากนี้ยังพบว่า อัตราการก่อสร้าง ชนิดของคอนกรีต สติฟเนสและระยะห่างของค้ำยัน มีผลต่อน้ำหนักบรรทุกสัมสูงสุดควร ก่อตัวไว้คือ อัตราการก่อสร้างจะต้องสอดคล้องกับชนิดของคอนกรีตที่พัฒนาได้ดี 70% ตามอัตราการก่อสร้างต่อชั้น จึงจะไม่มีผล ในขณะที่สติฟเนสของค้ำยันและระยะห่างของค้ำยันมีผลต่อการถ่ายน้ำหนักถึง 9% และ 8% ตามลำดับ ทั้งนี้ความหนาของแผ่นพื้น ก่อตัวอัดประดับของคอนกรีต และจำนวนชั้นของค้ำยันรองรับ แสดงให้เห็นว่ามีผลอย่างมากต่อการถ่ายน้ำหนักลงแผ่นพื้นและค้ำยัน

MAITREE NGEAN : LOAD DISTRIBUTION ON SHORING IN MULTI-STORY FLAT PLATE CONSTRUCTION. THESIS ADVISOR : PROF.EKASIT LIMSUWAN, Ph.D. 81 pp.

Flat slab has been one of the most popular floor systems for high-rise construction. It is a common practice that a freshly placed slab must be supported by hardened slabs below by means of shoring system. However, the accumulative load transmission in the floor slab may become a problem during its construction especially when the design live load is relatively small.

The objective of this thesis is to determine actual forces transfer to the slabs and shoring system during the construction by modeling the structure as a rigid frame considering the slabs and shoring system as an equivalent frame. The analysis has been performed by conventional frame analysis using the following variables such as number of supported slabs, rate of construction, types of cement, shore spacing, slab thickness, shore stiffness and concrete strength.

The results indicate that loads contributed by freshly placed slab will distribute through the shoring into the slabs. The highest floor has shared more loads than the lower ones and the distribution has shown to be relatively small when more than 3 consecutive floors supports have been used. The forces transfer to the last third floor have shown to be less than 10% of distributed loads. On the other hand when shoring systems on the lowest floor are removed, the loads have transmitted from the shores to the upper slabs ; the lowest floor has picked up the higher load than the upper ones with gradually decrease. During releasing the shores, the lowest floor has taken more than 63% of the loads while the rest has been carried by the upper floors. The maximum accumulative loads carried by slabs during construction sequence have shown to be about 1.6 times of newly cast slab weight. The accumulative loads carried by the floor slab depend on rate of construction, types of cement, shore stiffness and shore spacing. Rate of the construction must be related to the concrete strength development. It is indicated that if concrete strength development is more than 70% at the rate of the construction, then the rate of construction seems to be less influenced to accumulative load transmission. The shore stiffness and the shore spacing will affect the transmitted loads in the floor or shoring in the magnitude of 9% and 8%, respectively. The slab thickness, concrete strength and the number of supported slabs show very slight effect on the accumulative load on the floor slabs.

ภาควิชา วิศวกรรมโยธา
สาขาวิชา วิศวกรรมโยธา
ปีการศึกษา 2530

ลายมือชื่อนิสิต นฤทธิ์ พูน
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา *เจต* - ๕

กิตติกรรมประกาศ

ในการทำวิทยานิพนธ์นี้ ผู้เขียนขอรับขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร. เอกลักษณ์ ล้มสุวรรณ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ได้ให้ความรู้และคำแนะนำต่างๆ ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ รวมทั้งความกรุณาตรวจสอบแก้วิทยานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงไปอย่างสมบูรณ์ และขอรับขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์อันประกอบด้วย ศาสตราจารย์ ดร. มณีสาร ลักษณะประลักษณ์ ศาสตราจารย์ ดร. กักชัย เกษชารี และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิสุทธิ์ ชื่อวิเชียร ที่ได้ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นอันมาก

ท้ายนี้ ผู้วิจัย ครรช์ขอรับขอบพระคุณ บิดา-มารดา ชั่งสนับสนุนในด้านการเงินและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมาจนสำเร็จการศึกษา

ไมตรี เหงียน

คุณวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๓
กิตติกรรมประกาศ	๘
สารบัญ	๙
สารบัญตาราง	๙
สารบัญรูป	๙
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	๙
บทที่	
1. บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาของนักษา	1
1.2 งานวิจัยที่ผ่านมา	2
1.3 วัตถุประสงค์และขอบข่ายการวิจัย	4
2. การวิเคราะห์การกระจายการแบกรับน้ำหนักของแผ่นพื้น	6
2.1 ขั้นตอนการก่อสร้าง	6
2.1.1 วิธีการก่อสร้าง	6
2.1.2 การผันนากำลังอัดของคอนกรีตตามอายุ	7
2.2 แบบจำลองโครงสร้าง	9
2.3 การวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองโครงสร้าง	12
2.3.1 คุณสมบัติของแบบจำลองโครงสร้าง	12
2.3.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์	14
2.4 ผลติดตามการถ่ายแรงในค้ำยันและแผ่นพื้น	14
2.4.1 ผลจากการทดสอบการแบ่งน้ำหนัก	15

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.4.2 ผลจากการทดสอบค้ำยันชั้นล่างสุดออก	16
2.4.3 แรงสะทมในค้ำยัน แผ่นพื้นและเสาจากชั้นตอนการก่อสร้าง	17
2.5 ผลกระทบต่อน้ำหนักที่ถ่ายลงแผ่นพื้นจากเทคนิคการก่อสร้าง	19
2.5.1 อัตราการก่อสร้าง	19
2.5.2 พื้นที่ที่นำตัดของค้ำยัน	20
2.5.3 กำลังอัดประดับของคอนกรีต	20
2.5.4 ความหนาของแผ่นไวร์คาน	20
2.5.5 ช่วงยาวของแผ่นพื้น	21
2.5.6 ชนิดของคอนกรีต	21
2.5.7 ระยะห่างของระบบค้ำยัน	22
3. การวัดน้ำหนักบรรทุกของค้ำยันระหว่างการก่อสร้าง	23
3.1 ลักษณะของโครงสร้าง	23
3.2 วิธีการวัดความเครียดของค้ำยัน	24
3.3 การเปรียบเทียบผลจากโครงสร้างจริงและการวิเคราะห์	26
3.3.1 ผลจากโครงสร้างจริง	26
3.3.2 ผลจากแบบจำลองโครงสร้าง.....	27
3.3.3 ผลการเปรียบเทียบ	28
4. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	30
เอกสารอ้างอิง	32
ประวัติผู้เขียน	81

สารนี้ตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แผนงานการก่อสร้างแผ่นดินคอนกรีตเสริมเหล็ก 10 วันต่อชั้น	34
3.1 แผนงานการก่อสร้างแผ่นดิน 14 วันต่อชั้น ของอาคารปูนจามี	35
3.2 แผนงานการก่อสร้างแผ่นดิน 7 วันต่อชั้น ของอาคารลิฟต์ฯ	36
3.3 การเปรียบเทียบระหว่างแรงในค้ำยันจากการวัดและแบบจำลองโครงสร้าง ของอาคารปูนจามี	37
3.4 การเปรียบเทียบระหว่างแรงในค้ำยันจากการวัดและแบบจำลองโครงสร้าง ของอาคารลิฟต์ฯ	37

ศูนย์วิทยบริการ
วิศวกรรมมหาวิทยาลัย

สารบัญรูป

หน้า รูปที่	หน้า
2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างกำลังอัดของคอนกรีตที่ 7 วันกับสัดส่วนของน้ำต่อชีเมนต์แบบที่ 3	38
2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างกำลังอัดของคอนกรีตเมื่อใช้เวลาบ่มแตกต่างกันกับอายุคอนกรีต	39
2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนกำลังอัดของคอนกรีตต่อกำลังอัดของคอนกรีตภายใต้การบ่มที่ 21°C กับอายุคอนกรีต	40
2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนกำลังอัดของคอนกรีตต่อกำลังอัดของคอนกรีตที่ 28 วันกับอายุคอนกรีต	41
2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนกำลังอัดของคอนกรีตต่อกำลังอัดของคอนกรีตที่ 28 วัน และ สัดส่วนโมดูลัสยืดหยุ่นของคอนกรีตต่อโมดูลัสยืดหยุ่นของคอนกรีตที่ 28 วัน กับอายุคอนกรีต	42
2.6 การจำลองโครงสร้างสามมิติเป็นโครงข้อแข็งสองมิติ	43
ก. รายละเอียดต่างๆของโครงสร้างและค่าอ้าง	43
ข. ตัวอย่างและส่วนสูงของโครงข้อแข็งสองมิติ	43
2.7 หน้าตัดของแผ่นพื้นที่นำมาคำนวนหาสติฟเนส	44
2.8 สติฟเนสของแผ่นพื้น (K_s) โดยวิธี column analogy	45
2.9 สติฟเนสของเสา (K_c) โดยวิธี column analogy	46
2.10 แบบจำลองที่ใช้ในการวิเคราะห์โครงสร้างแผ่นพื้นไว้คำนวณคอนกรีตเสริมเหล็ก เมื่อใช้ค่าอ้าง 1 ชั้น อัตราการก่อสร้าง R วันต่อชั้น	47
2.11 แบบจำลองที่ใช้ในการวิเคราะห์โครงสร้างแผ่นพื้นไว้คำนวณคอนกรีตเสริมเหล็ก เมื่อใช้ค่าอ้าง 2 ชั้น อัตราการก่อสร้าง R วันต่อชั้น	48
2.12 แบบจำลองที่ใช้ในการวิเคราะห์โครงสร้างแผ่นพื้นไว้คำนวณคอนกรีตเสริมเหล็ก เมื่อใช้ค่าอ้าง 3 ชั้น อัตราการก่อสร้าง R วันต่อชั้น	49

สารนัยรูป (ต่อ)

รูปที่		หน้า
2.13	แบบจำลองที่ใช้ในการวิเคราะห์โครงสร้างแผ่นพื้นไร้คนคุณภาระเสริมเหล็ก เมื่อใช้ค่าขัน 4 ชั้น อัตราการก่อสร้าง R วันต่อชั้น	50
2.14	แบบจำลองที่ใช้ในการวิเคราะห์โครงสร้างแผ่นพื้นไร้คนคุณภาระเสริมเหล็ก เมื่อใช้ค่าขัน 5 ชั้น อัตราการก่อสร้าง R วันต่อชั้น	51
2.15	สัดส่วนการกระจายน้ำหนักของการใช้ค่าขันสองชั้น เมื่อหล่อแผ่นพื้น ชั้นบนสุด	52
2.16	สัดส่วนการกระจายน้ำหนักของการใช้ค่าขันสามชั้น เมื่อหล่อแผ่นพื้น ชั้นบนสุด	53
2.17	สัดส่วนการกระจายน้ำหนักของการใช้ค่าขันลีชั้น เมื่อหล่อแผ่นพื้น ชั้นบนสุด	54
2.18	สัดส่วนการกระจายน้ำหนักของการใช้ค่าขันห้าชั้น เมื่อหล่อแผ่นพื้น ชั้นบนสุด	55
2.19	สัดส่วนการกระจายน้ำหนักของการใช้ค่าขันสองชั้น เมื่อถอดค่าขัน ชั้นที่หนึ่งออก	56
2.20	สัดส่วนการกระจายน้ำหนักของการใช้ค่าขันสามชั้น เมื่อถอดค่าขัน ชั้นที่หนึ่งออก	56
2.21	สัดส่วนการกระจายน้ำหนักของการใช้ค่าขันลีชั้น เมื่อถอดค่าขัน ชั้นที่หนึ่งออก	57
2.22	สัดส่วนการกระจายน้ำหนักของการใช้ค่าขันห้าชั้น เมื่อถอดค่าขัน ชั้นที่หนึ่งออก	58
2.23	เบอร์เซนต์การกระจายน้ำหนักของค่าขัน เมื่อใช้จำนวนค่าขันสองชั้น	59
2.24	เบอร์เซนต์การกระจายน้ำหนักของค่าขัน เมื่อใช้จำนวนค่าขันสามชั้น	60
2.25	เบอร์เซนต์การกระจายน้ำหนักของค่าขัน เมื่อใช้จำนวนค่าขันลีชั้น	61

สารบัญรูป (ต่อ)

หน้า	
รูปที่	
2.26 สัดส่วนน้ำหนักบรรทุกที่กระทำต่อแผ่นพื้นคอนกรีตเสริมเหล็ก เมื่อใช้ค้ำยัน 1 ชั้น	62
2.27 สัดส่วนน้ำหนักบรรทุกที่กระทำต่อแผ่นพื้นคอนกรีตเสริมเหล็ก เมื่อใช้ค้ำยัน 2 ชั้น	62
2.28 สัดส่วนน้ำหนักบรรทุกที่กระทำต่อแผ่นพื้นคอนกรีตเสริมเหล็ก เมื่อใช้ค้ำยัน 3 ชั้น	63
2.29 สัดส่วนน้ำหนักบรรทุกที่กระทำต่อแผ่นพื้นคอนกรีตเสริมเหล็ก เมื่อใช้ค้ำยัน 4 ชั้น	64
2.30 สัดส่วนน้ำหนักบรรทุกที่กระทำต่อแผ่นพื้นคอนกรีตเสริมเหล็ก เมื่อใช้ค้ำยัน 5 ชั้น	66
2.31 ภาพความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนน้ำหนักบรรทุกที่มากที่สุดที่กระทำต่อแผ่นพื้นกับ อัตราการก่อสร้างต่อชั้น	68
2.32 ภาพความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนน้ำหนักบรรทุกที่มากที่สุดที่กระทำต่อแผ่นพื้นกับ พื้นที่หน้าตัดของค้ำยัน	69
2.33 ภาพความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนน้ำหนักบรรทุกที่มากที่สุดที่กระทำต่อแผ่นพื้นกับ กำลังอัดประดับของคอนกรีตที่ 28 วัน	70
2.34 ภาพความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนน้ำหนักบรรทุกที่มากที่สุดที่กระทำต่อแผ่นพื้นกับ ความหนาของแผ่นพื้น	71
2.35 ภาพความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนน้ำหนักบรรทุกที่มากที่สุดที่กระทำต่อแผ่นพื้นกับ ความยาวช่วงคาน	72
2.36 ภาพความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนน้ำหนักบรรทุกที่มากที่สุดที่กระทำต่อแผ่นพื้นกับ การผูกมากตามอัตราของค่า A, B และ C	73
2.37 ภาพความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนน้ำหนักบรรทุกที่มากที่สุดที่กระทำต่อแผ่นพื้นกับ ระยะห่างของค้ำยัน	74
3.1 ผังบริเวณของแผ่นพื้นอาคารมีญี่ภูมิ	75
3.2 ผังบริเวณของแผ่นพื้นอาคารลิฟต์อาคาร	76
3.3 ตำแหน่งของค้ำยันในการก่อสร้างของอาคารมีญี่ภูมิ	77

สารนี้ชูน (ต่อ)

หัว	หน้า
3.4 ตำแหน่งของค้ำยันในการก่อสร้างของอาคารลิฟเฟอร์	78
3.5 สัดส่วนหน้าหนังบารทุกที่กระทำต่อแผ่นในแบบจำลองโครงสร้าง ของอาคารลิฟเฟอร์	79

**ศูนย์วิทยบรพยการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

A	= ผู้ที่มีตัดของค้ายัน 1 ตัว
A_p	= ผู้ที่มีตัดของค้ายันรวมหรือโครงสร้าง
C_1	= ความขาวของหน้าตัดเสาในแนวขาวของโครงสร้าง
C_2	= ความลึกของหน้าตัดเสาในแนวกว้างของโครงสร้าง
DL	= น้ำหนักบรรทุกภาระ
$DFN_{i,j}$	= สัดส่วนการกระจาย (distribution factor) ของค้ายันชั้นที่ I เมื่อเทียบกับแผ่นชั้นที่ J
$DFR_{i,k}$	= สัดส่วนการกระจาย (distribution factor) ของค้ายันชั้นที่ I ถอดค้ายันชั้นที่ K
E_c	= โมดูลล์ยึดหยุ่นของเสา
E_f	= โมดูลล์ยึดหยุ่นของแผ่นฟัน
E_p	= โมดูลล์ยึดหยุ่นของค้ายัน
$E(X)$	= โมดูลล์ยึดหยุ่นของแผ่นฟันที่ X วัน
$E(28)$	= โมดูลล์ยึดหยุ่นของแผ่นฟันที่ 28 วัน
F_{max}	= น้ำหนักบรรทุกที่มากที่สุดที่กระทำต่อแผ่นฟัน
$F(N)$	= น้ำหนักบรรทุกที่กระทำต่อแผ่นฟันชั้นที่ N
H	= ความหนาของแผ่นฟัน
I_c	= ไมเมนต์ความเฉี่ยวของเสา
I_{cs}	= ไมเมนต์ความเฉี่ยวของเสาที่อยู่ระหว่างศูนย์กลางของแผ่นฟัน
I_s	= ไมเมนต์ความเฉี่ยวของแผ่นฟันที่อยู่ระหว่างศูนย์กลางของเสา
I_{sc}	= ไมเมนต์ความเฉี่ยวของหน้าตัดของแผ่นฟันที่ร้าวเสา
I_{ss}	= ไมเมนต์ความเฉี่ยวของหน้าตัดของแผ่นฟันที่ช่วงกลางแผ่น
K_c	= สติฟเนสของเสาที่อยู่ระหว่างศูนย์กลางของแผ่นฟัน
K_p	= สติฟเนสของโครงสร้าง
K_s	= สติฟเนสของแผ่นฟัน

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ (ต่อ)

L_c	= ความสูงของเสาก่อนอยู่ระหว่างศูนย์กลางของแผ่น
L_f	= ความยาวเกจหลังเทคอนกรีตแผ่น
L_i	= ความยาวเกจก่อนเทคอนกรีตแผ่น
LL	= น้ำหนักภารทุกราย
L_1	= ความยาวของแผ่นก่อนอยู่ระหว่างศูนย์กลางของเสา
L_2	= ความกว้างของแผ่นก่อนอยู่ระหว่างศูนย์กลางของเสา
NP	= จำนวนค้ำยันในแต่ละความกว้างของโครงข้อแข็ง
P	= แรงสะสมในค้ำยัน
$P(N)$	= แรงสะสมในค้ำยันที่ N
$P(N+1)$	= แรงสะสมในค้ำยันที่ $N+1$
P_L	= แรงสะสมในค้ำยันที่ถูกดึง
$\bar{P}_{I,J}$	= แรงสะสมในค้ำยันที่ I หลังการเทคอนกรีตแผ่นที่ J
$P_{I,J}$	= แรงสะสมในค้ำยันที่ I ก่อนการเทคอนกรีตแผ่นที่ J
$\bar{P}_{I,K}$	= แรงสะสมในค้ำยันที่ I ก่อนการถอดค้ำยันที่ K
$P_{I,K}$	= แรงสะสมในค้ำยันที่ I หลังการถอดค้ำยันที่ K
ϵ	= ความเครียดของค้ำยัน